

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8 - 14 noiembrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Colectă specială

Dragi credincioși,

Evanghelia din duminica Samariteanului Milostiv ne va vorbi despre un om căzut între tâlhari care este ajutat de un samaritean.

În societatea noastră sunt mulți oameni căzuți sub tirania ”tâlhărilor” vremii: alcool, sărăcie, droguri, neputință personală, disperare, suferință, boală, analfabetism, etc. Acești oameni au nevoie de ajutorul nostru, la fel ca omul de pe marginea drumului dintre Ierusalim și Ierihon. Mulți din oamenii aceștia sunt pe marginea drumului, trăiesc sub poduri, în case abandonate și în multe alte situații despre care îmi este greu să vă vorbesc. Duminica viitoare vă invit să fiți samariteni. Ajutați-ne să le ungem rănila disperării, singurătății, a boli și a foamei acestor oameni. Fiecare dintre noi să putem spune: ”Și azi am împlinit Evanghelia”. O parte frumoasă a acestei evanghelii este momentul în care, cel care a fost bătut de tâlhari și lăsat pe marginea drumului aproape mort, este pus pe dobitocul samariteanului. Îmi place această imagine pentru că este semnificativă pentru viața noastră și ne pune față în față cu cei care au nevoie de noi.

Dobitocul poate să fie considerat viața noastră de zi cu zi, cercurile noastre, anturajul nostru, siguranța financiară, cercul de influență. Și Domnul ne cere, în această parabolă, să îi urcăm pe cei care au nevoie de noi pe dobitocul nostru (să încercăm să îi ajutăm cu toate resursele noastre), să îi îndrumăm și să călătorim împreună cu ei până când sunt în siguranță (la o casă de oaspeți), adică sunt independenți. Dragi credincioși, fiecare dintre acești oameni săraci are nevoie de dumneavoastră, de sprijinul dumneavoastră. Ajutați-ne să facem binele, făcând bine prin mâinile noastre. Colecta specială care se organizează în Duminica Samariteanului Milostiv, are ca scop strângerea de fonduri pentru susținerea cantinelor în care mănâncă zilnic 56 de copii și 70 de adulți. Prin urmare, tasul din data de 15 noiembrie 2015 va fi predat, de fiecare parohie, Asociației Caritas Eparhial Oradea.

Pr. Vasile Șoptea

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Elena Furtoș, Gheorghe Știubea, Mărioara Oros și Maria Oltean** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Putem să îl atingem și astăzi*

Pericopa de astăzi nu ne prezintă doar ceva ce s-a întâmplat în Palestina acum mult timp. Cristos care era îmbrăncit atunci de mulțimi este în mijlocul nostru și astăzi. Încă îl putem atinge întinzându-i inimile noastre atunci când ard și când sunt în dificultăți. Dar cum îl putem atinge astăzi pe Isus? Îl putem atinge prin rugăciune. Ce este rugăciunea dacă nu atingerea lui Isus, conversația cu El, invitația pe care i-o adresăm să intre în viețile noastre? Femeia bolnavă l-a atins prin simplu gest al întinderii mâinii. Nici astăzi nu este mult miea dificil să îl atingem pe Isus. Ajunge să ne întindem către El prin rugăciune!

În al doilea rând, pentru ca rugăciunea să îl atingă cu adevărat pe Isus și pentru a stabili un contact cu El, ea nu trebuie să fie un ritual, o repetare în van a unor cuvinte goale, ci o rugăciune ce vine din inimă și care este înrădăcinată în credință. În mulțimea de oameni care îl înconjoară pe Isus, mulți îl ating dar doar unul trăiește puterea Sa vindecătoare – acela care l-a atins cu credință. La fel și astăzi mulțimi largi de oameni i se roagă lui Isus; mulțimi de credincioși merg la biserică, dar cei care îl ating pe Isus sunt cei care se roagă cu credință. Evanghelia spune cât se poate de clar – credința este cea care a provocat contactul cu Isus: “Fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.”

În al treilea rând, îl atingem pe Isus în Biblie și în Sfânta Împărtășanie. Când citim cuvintele Sale în Biblie, îl ascultăm pe Cristos nu ca și cum ar vorbi cuiva care a trăit acum două mii de ani, ci ca și cum ne-ar vorbi nouă. Isus sălășluiește în Evangheliile. Când ascultăm cuvintele Sale, îi atingem hainele. Când primim Sfânta Împărtășanie îl atingem pe Isus, dar nu doar o parte a Lui, ci pe El întreg. El vine să își facă în noi casă. “Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.”

În fine, Cristos ne atinge astăzi prin oameni. Atingerea sa o regăsim prin măiestria chirurgului, prin competența asistentelor medicale, prin sfatul înțelept al unui prieten, prin rugăciunile persoanelor pioase. Dumnezeu a ales să lucreze prin oameni. “Căci noi împreună-lucrători cu Dumnezeu suntem”, scrie Sf. Pavel. Primii creștini l-au atins pe Isus și apoi au atins lumea cu puterea pe care au primit-o de la El. Au atins murdăria și au transformat-o în puritate. Au atins sclavia, schimbând-o în libertate. Au atins slăbiciunea, devenită astfel tărie.

Există atâtea feluri în care îi putem atinge astăzi pe oameni. Putem să îi atingem cu inimile noastre. Putem să îi atingem cu cuvintele noastre. Putem să îi atingem cu privirea. Putem să îi atingem cu un zâmbet. Putem să îi atingem cu credința noastră, cu rugăciunea noastră, cu compasiunea noastră, cu iubirea noastră, cu speranța noastră, cu umilința noastră, cu disponibilitatea noastră de a sluji. (...)